

O. Vyhovska

**FINANCING OF ACADEMIC MOBILITY IN UKRAINE:
PROBLEMS AND SOLUTIONS**

The article is devoted to topical issues of Ukrainian educational space by internationalization. Was analyzed the real state of academic mobility of Ukrainian scientists, paying special attention to the funding and proposed recommendations to improve the level of international academic mobility in Ukraine.

The complex transformation processes that currently observed in today's globalized and dynamic world show the transition of humanity to a new way of civilization development – informatsionalizm. The urgent need for integrative transformation of higher education actualizes its internationalization process that rapidly deployed over the last 25 years in the international educational space. Higher education throughout their historical development has always been an international institution; however it is the second half of the twentieth century began active scientific discourse on the content, objectives, strategies, mechanisms of internationalization. Academic mobility as the most advanced form of internationalization of education promotes individual integration into the international academic community within the global educational space. It provides access to educational achievements of leading countries, promotes intercultural competences and increases the chances of professional self-realization. Occupational mobility of the teaching and administrative staff Universities should be seen as a mechanism to enhance national education system by studying the international experience, as well as a way of catching up national university science that arises due to lack of funding and lack of modern equipment. Ukraine should become a full member of European market of qualified personnel and scientific research and focused on those real needs that our country can meet.

Keywords: *internationalization of higher education, international academic mobility, financing of academic mobility in Ukraine.*

УДК 323(44)''2012/2016'':314.7(045)

О.Л. Гільченко, О.С. Рабчевська

СУЧАСНА МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА ФРАНЦІЇ

У статті розглядається міграційна політика Франції за президентство Ф. Олланда, в контексті сучасної міграційної кризи. Аналізуються основні причини та напрями міграційних потоків. В дослідженні основну увагу приділено розгляду процесу формування сучасного міграційного законодавства Франції та її участі у розробці міграційного законодавства Європейського Союзу. Розглядається цілеспрямований процес інтеграції мігрантів у французьке суспільство.

Ключові слова: *міграційна політика, міграційна криза, міграційне законодавство, легалізація іммігрантів, інтеграція іммігрантів.*

Процеси глобалізації, що за останні сто років призвели до розмивання кордонів між державами, зближенню економік, вільного руху ресурсів, капіталу та ідей, безумовно, не є настільки однозначними. Адже міграційні процеси, хаотичне зростання яких за останні три роки перетворилося на справжню кризу, є зворотною стороною глобалізації та справжнім викликом безпеці та територіальній цілісності держав, насамперед, європейських.

Окрім загроз міжнародного тероризму, підйому націоналістичних рухів всередині держав, економічної нестабільності, імміграція до країн Європи призвела до нової глобальної загрози та викликали міграційну кризу в ЄС. Зокрема станом на вересень 2016 року до Європи прибуло 318 275 мігрантів, 16 552 з яких дісталися туди сушею, а 301 723 – морським шляхом, кількість потонулих або зниклих становить 3 501 особи [20].

Франція як середземноморська країна більш за інші країни ЄС відчуває на собі загострення міграційної кризи, що позначається на її внутрішньополітичному та внутрішньоекономічному розвитку. Збільшення міграційних потоків призводить до активізації тероризму, збільшення рівня злочинності, зіткнення на релігійній основі, ріст безробіття та величезні державні витрати на допомогу мігрантам тощо. Всі ці причини спонукають уряд Франції шукати у короткостроковий період радикальні заходи для взяття міграційних потоків під контроль та адоптувати національне та європейське законодавство для проведення більш ефективної міграційної політики.

Враховуючи вкрай актуальне на сьогодні питання міграційної кризи ЄС, вивчення його серед сучасних політологів, міжнародників, економістів та соціологів досить поширене. Серед найбільш ґрунтовних сучасних досліджень зазначеної проблеми та участі Франції в цьому процесі можна назвати роботи Ромашової А. «Міграційна політика Франції як наслідок соціальних протиріч» [7], Потемкіної О. «Європейська порядок денний з міграції – новий поворот в імміграційній політиці ЄС» [5], Шмелевої Н. «Еволюція імміграційної політики Франції на рубежі ХХ - ХХІ століть» [10], Обічкіної Є. та інші.

Питання інтеграції мігрантів в країнах ЄС та зокрема у Франції в його історичному ракурсі досліджують: Малахов В.С. «Інтеграція мігрантів : Концепції та практики» [3], Стрельцова Я. Р. «Інтеграція іммігрантів у Франції: в чому особливість» [8], Ляліна А.В. та ін.

До основних причин загострення міграційної кризи можна віднести нестабільність, військові дії та тероризм у Сирії, Іраку, Афганістані, що штовхають людей до пошуку притулку за тисячі кілометрів перетинаючи Середземне море у зв'язку із закриттям більш безпечного Балканського маршруту.

Міграційні потоки до європейських країн все частіше абсорбують шукачів притулку з країн з неліберальними режимами (Еритрея) та економічних мігрантів з західноафриканських країн (Малі, Сенегал, Гвінея, Кот-д'Івуар) [17].

Франція є однією з найстаріших імміграційних країн в Європі та світі. Уряд Франсуа Олланда зіткнувся з проблемою вирішення міграційної кризи у період її апогею. Французька ініціатива охопила як внутрішні реформи процесу надання притулку, адаптації іммігрантів, так і інтеграцію Франції у загальноєвропейську міграційну політику.

За даними UNHCR [16] за 2015 рік офіційних шукачів притулку до Франції прибуло 337 509 осіб, всього у Франції мешкає більш ніж 7 мільйонів іммігрантів, що становить близько 12% населення країни.

Основним напрямками імміграції до Франції є Азія та Балкани. За 2015 р. азіатський напрямок склав 54% біженців: Сомалі – 1653 осіб; Сирія – 5110 осіб; Афганістан – 2453 осіб. Статистичні дані доводять, що важливими експортерами іммігрантів до Європи залишалися й Балканські країни, зокрема кількість шукачів притулку у Франції з Албанії становить 3 228 осіб, з Сербії (Косового) – 5 269 осіб [22].

Проте, критична ситуація з іммігрантами у Франції є наслідком не тільки сил зовнішніх, але й не завжди добре продуманих дій попередників нинішнього президента: невибагливість щодо «якості» іммігрантів за правління Ж. Ширака призвела до збільшення у Франції частки мусульманського населення з малорозвинених країн; різкі

висловлювання на адресу іммігрантів та незавершеність реформ Н. Саркозі знову відсунуло у часі формування нової міграційної політики країни. Слід зауважити, що саме з ініціативи Н. Саркозі, за часів головування Франції у ЄС, був прийнятий базовий документ в області узгодження міграційної політики країн ЄС – Європейський пакт про імміграцію і надання притулку [2], який покликаний стати основою політики Європейського союзу з питань імміграції та надання притулку, в дусі взаємної відповідальності і солідарності між державами-членами.

Для регулювання міграційних процесів у Франції була створена багатоступенева система державних установ та органів. В даний час основними урядовими органами, які займаються питаннями міжнародної міграції, є:

- Міністерства по соціальних справах, праці і солідарності включає в себе наступні організації та служби, що займаються проблемами мігрантів: ADRI, FASILD, OFII, SSAE, ASSFAM, DPM;

- Міністерство внутрішніх справ, що включає в себе Управління з громадянським свободам і Центральне управління прикордонної поліції, яке входить в структуру Генерального управління Національної поліції. Управління прикордонної поліції контролює міграційні потоки і бореться з нелегальною міграцією;

- Міністерство закордонних справ, що відстоює інтереси французьких громадян за кордоном та іноземних громадян у Франції. В ньому розробляється державна політика у сфері візового режиму і пересування іноземних громадян на території Франції;

- Міністерство юстиції включає в себе Управління по цивільних справах друку, яке поряд з іншими Міністерствами поділяє відповідальність з питань надання громадянства [7].

Обійнявши посаду президента, Франсуа Олланд здебільшого приділяв увагу задоволенню нагальних державних потреб: стабілізація державної економіки, вирішення загостреного воєнного конфлікту в Малі за участю французьких збройних сил, відведення військ з Афганістану, - тимчасово абстрагуючись від вирішення проблеми імміграції.

У своїй першій програмній промові 15 грудня 2014 року Франсуа Олланд торкнувся болючої теми міграції на фоні зростання анти-іммігрантських настроїв та правих сил, відстоюючи відкритість Франції для мігрантів, які зробили вагомий внесок у процес формування сучасної Французької Республіки. Президент Олланд також висловив прихильність до збереження Шенгенських домовленостей в протиположності намірам Ніколя Саркозі переглянути їх із можливістю повернути контроль за міждержавними кордонами.

Деяке спрощення в легалізації іммігрантів, які незаконно мешкають у Франції, запропонував міністр внутрішніх справ Манюель Вальс 28 листопада 2012 року. Головна зміна стосувалася в першу чергу сімей, що нелегально мешкають на території країни протягом п'яти років. Вони отримували право претендувати на легалізацію, якщо хоча б одна дитина у сім'ї здобуває шкільну освіту у Франції останні 3 роки. Нововведення також торкалися молодих пар: запит на отримання документів відтак могли подавати обидва члени подружжя; змінювалися критерії видачі документів з возз'єднання сім'ї – замість п'яти років спільного проживання віднині було потрібно лише 18 місяців для отримання посвідки на проживання. Легалізації підлягали також ті, хто п'ять років мешкали у Франції та працювали не менше восьми місяців. При цьому міністр підтвердив обіцянку президента, що кількість легалізацій не перевищуватиме 30000 на рік [4].

Наступним кроком та першим в області імміграції для соціалістичного уряду Франсуа Олланда, стало прийняття 23 липня 2014 року Радою Міністрів відразу двох законопроектів, що дозволяли регулювати імміграцію. Їх створення було обумовлено

об'єктивними причинами: станом на 2013 рік в префектурах поліції Франції накопичилося 66000 досье шукачів притулку, на розгляд кожного йшло в середньому два роки, що призводило до виникнення стихійних наметових містечок та захопленню нежитлових приміщень, загостренню анти-іммігрантських настроїв у суспільстві. Процедура розглядання кожного запиту на притулок за новим законом не повинна була перевищувати 9 місяців, що значно спрощувало роботу організацій з питань біженців та заощаджувало бюджетні кошти.

Другий законопроект був покликаний створити більш сприятливі умови для висококваліфікованих іноземців, в цьому знайшли свій відгук наміри колишнього президента Ніколя Саркозі щодо впровадження «вибіркової» замість «вимушеної» імміграції, які досі не були втілені. Нова реформа передбачала видачу так званого «паспорту таланту», тривалістю чотири роки, висококваліфікованим спеціалістам, вченим та працівникам мистецтва, що прибули на роботу з країн, що не входять в ЄС [6].

Законопроекти були прийняті урядом 23 липня 2015 року [18], що супроводжувалося гострою критикою серед опозиційних правих сил та правозахисників. Депутати правої коаліції «Республіканців» засудили нові закони за надмірне пом'якшення умов життя для нелегалів та сприяння таким чином нелегальній імміграції. Правозахисники у свою чергу назвали закони напівзаходами, які не призведуть до реального поліпшення життя мігрантів [9].

Заключним етапом реформування міграційної політики в країні стало прийняття 8 березня 2016 року Закону про права іноземців [13], який включає положення стосовно прийому та інтеграції іммігрантів, нового порядку надання посвідки на проживання, а також положення нелегальних мігрантів у Франції. Проект закону запропонували прем'єр-міністр Франції М. Вальс та міністр закордонних справ Б. Казньов. Основним завданням нового закону було створення надійного механізму інтеграції, що зменшило б градус напруженості й ненависті до біженців та вимушених переселенців у суспільстві, який різко підскочив після терактів у листопаді 2015 року.

За розділом першим даного закону іммігрантам видаватимуть «кількарічні картки строком до чотирьох років», які покладуть край традиційній системі надання посвідки на проживання у Франції строком на 1 рік, з правом подовження на 5 років. Було введено однорічний випробувальний термін для іноземців, які мають, перш ніж отримати довгострокову посвідку на проживання – «картку до чотирьох років», продемонструвати свою прихильність до інтеграції. Спрощується також процедура пошуку роботи та відкриття власної справи для іноземних студентів, які завершили навчання у Франції. Для нелегалів, що вже три місяці мешкають у Франції і мають тяжку хворобу, закон передбачає соціальне забезпечення та право лікуватися у французьких лікарнях [24].

Другий розділ присвячено новим інструментам у боротьбі з нелегальною міграцією: адміністративне затримання на п'ять днів, протягом якого префект мав приймати рішення щодо репатріації нелегальних мігрантів, скоротилося до 48 годин. Також були розширені повноваження префектур у боротьбі з шахрайством [1].

Для розуміння основних напрямів міграційної політики Франції за останні роки, необхідно враховувати такі фактори як: внутрішньополітичну боротьбу в країні, а саме відбувається передвиборча гонка; настрої громадськості, та звісно розвиток міграційної політики в рамках ЄС, беручи до уваги положення Лісабонського договору, щодо спільних умов координування зовнішньої політики, політики безпеки та оборони країнами ЄС [21].

Однак загострення міграційної кризи в Європі та збільшення неконтрольованих потоків біженців виявили неспроможність як існуючих інститутів ЄС, так і національних

урядів вчасно та компетентно вирішувати ці питання. Щорічні спроби перетнути Середземне море на човнах поновилися з початком теплого сезону 2015 року, принісши 19 квітня кілька сотень нових жертв, що потонули біля острова Лампедуза. 23 квітня було скликане позачергове засідання Європейської Ради для узгодження сумісних дій країн ЄС з урегулювання кризової ситуації у Середземному морі, адже міграційні шляхи саме через нього є найнебезпечнішими в Європі (за підрахунками ООН з 2014 по 2016 рік у Середземному морі потонуло 10085 мігрантів) [19]. Радою було визначено чотири пріоритетні напрями дій: посилити операції на морі, вести боротьбу проти мереж перевізників людей відповідно до міжнародного права, протидіяти нелегальним міграційним потокам, зміцнювати солідарність і відповідальність країн ЄС [5].

Керуючись висновками Ради, 13 травня 2015 року Європейська Комісія запустила новий «Європейський порядок денний по міграції» (A European Agenda On Migration [11]), який передбачає виконання до 2020 року чотири короткострокові заходи:

1. Розгляд у контексті Спільної політики безпеки та оборони (Politique de défense et de sécurité commune), спільно з Європолем, можливої операції у Середземному морі зі знищення мереж контрабандистів і боротьби з незаконним ввезенням мігрантів відповідно до міжнародного права;

2. Потроєння потенціалу та ресурсів, наявних у 2015 році, для проведення спільних операцій «Тритон» і «Посейдон» агентства Frontex у Середземному морі;

3. Надання екстреної допомоги та впровадження програм розвитку у державах-членах, які зіткнулися з раптовим припливом мігрантів;

4. Введення до дії тимчасового механізму для розподілу серед країн-членів ЄС осіб, які дійсно потребують міжнародного захисту [12].

У середньо- та довгостроковій перспективі основні напрямки міграційної політики визначалися Президентом Європейської Комісії – Ж. Клодом Юнкером, серед них:

- Зниження стимулів до нелегальної міграції: акцент робиться на усунення корінних причин, що сприяють нелегальній міграції в країнах, що не входять в ЄС;

- Збереження життя і забезпечення контролю кордонів, зокрема приділяється увага країнам, розташованим на зовнішніх кордонах ЄС;

- Реалізація Спільної європейської системи надання притулку;

- Розробка нової політики щодо легальної міграції: нова політика повинна була зосередитися на залученні працівників, яких потребує економіка країн ЄС, а саме – шляхом полегшення в'їзду та визнання кваліфікацій [14].

Головний акцент, відразу після підписання країнами ЄС Європейського порядку денного, було зроблено на порятунок людей у Середземному морі, завдяки збільшенню фінансування операцій Frontex – «Тритон» і залучення до них морських судів держав-членів. Французькі містралі також розглядалися у якості потенційних рятувальних суден. Але країнам дуже важко дійти згоди у не менш важливих питаннях «порядку денного», які нерідко потребують реформування національних законодавств, серед них: розподіл шукачів притулку та біженців по країнах ЄС, реформа системи надання притулку, боротьба з контрабандою людей в Середземному морі в рамках загальної політики безпеки і оборони.

Оскільки в умовах нинішньої міграційної кризи найбільше страждають країни ЄС, що знаходяться безпосередньо на шляху мігрантів, Європейська комісія схвалила надання допомоги 2,4 млрд. євро Італії та Греції (в межах програм розвитку ЄС) із Фонду надання притулку, міграції та інтеграції і Фонду внутрішньої безпеки [15].

У справі вирішення проблеми міграції Франція багато уваги приділяє інтеграції іммігрантів. Таку політику використовують в багатьох демократичних країнах Європи, проте у Франції вона є найбільш поширеною та ефективною моделлю суспільної асиміляції. Це пов'язано з тим, що на відміну від інших європейських країн Франція, в

силу свого географічного розташування, є найстарішою країною імміграції, та приймає їх безперервно починаючи з середини XIX ст.

Відчуваючи певну провину за своє колоніальне минуле останні десятиріччя, Франція, охоче надавала притулок вихідцям з її колишніх колоній, намагаючись створити усі умови для їхньої адаптації та інтеграції у контексті політики мультикультуралізму. Цей фактор помітно вплинув на характер та склад імміграційного процесу у Франції, разом з тим вона зберегла значний культурний вплив у країнах Магрибу та північно-західної Африки.

Під виразом «інтеграція мігрантів» розуміють, принаймні, три різних речі. По-перше, асиміляцію. У цьому випадку від мігрантів очікують повного розчинення у населення приймаючої країни. Вони повинні відмовитися від усього, що яким-небудь чином відрізняє їх від приймаючого спільноти.

По-друге, під інтеграцією може розумітися культурна адаптація мігрантів до нового для них оточення. У цьому випадку від них не чекають відмови від будь-яких проявів культурної приналежності, пов'язаних з країною походження.

По-третє, інтеграція мігрантів може означати їх структурну адаптацію до нового середовища, а саме таку ступінь включеності в життя приймаючої країни, коли вони практично не відрізняються від більшості місцевого населення з об'єктивних (соціально-економічних) показників. Культурні показники при цьому відсунені на другий план. Єдиний із значущих параметрів культурного властивості в цьому зв'язку – володіння мовою [3].

Для Франції необхідне втілення першого варіанту інтеграції мігрантів – асиміляції, бо імміграція тут носить не тільки масовий характер, а й є результатом тривалого процесу, який протягом кількох поколінь завдяки змішаним шлюбам та більш високій народжуваності у жінок афро-азіатського походження, змінює по суті, докорінно, французьке суспільство. Проте, головною перешкодою на шляху інтеграції новоприбулих мігрантів в масі своїй мусульман, є їхня релігія – іслам і традиції з ним пов'язані, які входять в нерозв'язне протиріччя зі світським характером держав заходу [8].

Політичні суперники Французької республіки, які мають намір балотуватись на пост президента Франції у 2017 р., мають досить різні погляди на питання інтеграції мігрантів. Так екс-президент Ніколя Саркозі, вважає, що мігранти, які отримують громадянство Франції повинні жити за правилами та законами Франції. Ця позиція йде набагато далі просто інтеграції мігрантів, мова йде про повну асиміляцію: «Якщо ви бажаєте стати французами, то ви говорите французькою, ви живете як французи. Ми більше не будемо зупинятися на інтеграції, яка не працює, ми будемо вимагати асиміляції» [23].

Лідер опозиційної французької партії «Національний фронт» Марін Ле Пен звинувачує інститути ЄС у проведенні безвідповідальної міграційної політики, яка закликає ще більше економічних мігрантів. Її позиція – це посилення міграційної політики та внутрішньодержавного міграційного законодавства, що йде в супереч заклинам Саркозі до асиміляції мігрантів.

Отже, проблема вирішення міграційної кризи на сьогодні є однією з основних загроз для ЄС та основною загрозою національній безпеці Франції. Враховуючи особливості географічного та історичного факторів, Французька республіка є традиційним центром напливу іммігрантів із Близького Сходу, Північної Африки та Балкан. Кожна країна ЄС має свій підхід до вирішення проблеми міграційної кризи. Франція за Ф. Олланда вбачає основними шляхами подолання негативних наслідків від цього процесу для внутрішньополітичного та внутрішньоекономічного розвитку країни в трансформації внутрішнього міграційного законодавства. Зміни перш за все

стосуються спрощення процесу легалізації іммігрантів та активації заходів щодо їх асиміляції, як найвищого рівня інтеграції мігрантів у французьке суспільство.

Проте, проблема загострення міграційної кризи залишається відкритою та її вирішення потребує консолідації не тільки національних та європейських зусиль, а й конструктивних дій всієї світової спільноти, направлених перш за все не на подолання, а на попередження імміграційних потоків.

Список використаної літератури

1. Закон об иностранном праве во Франции [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <http://www.immigration.interieur.gouv.fr/Immigration/Loi-du-7-mars-2016-relative-au-droit-des-etrangers-en-France> ; Zakon ob inostrannom prave vo Frantsii [Elektronnyy resurs]. — Rezhim dostupa : <http://www.immigration.interieur.gouv.fr/Immigration/Loi-du-7-mars-2016-relative-au-droit-des-etrangers-en-France>.

2. Законодательство Европейского Союза [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=URISERV%3Ajl0038> ; Zakonodatelstvo Yevropeyskogo Soyuza [Elektronnyy resurs]. — Rezhim dostupa : <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=URISERV%3Ajl0038>.

3. Малахов В. С. Интеграция мигрантов : концепции и практики / В. С. Малахов. — Москва : Фонд «Либеральная Миссия», 2015. — С. 32-33 ; Malakhov V. S. Integratsiya migrantov : kontseptsii i praktiki / V. S. Malakhov. — Moskva : Fond «Liberalnaya Missiya», 2015. — S. 32-33.

4. МВД Франции представил новые правила для нелегалов [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <http://ru.rfi.fr/frantsiya/20121128-mvd-frantsii-predstavil-novye-pravila-dlya-nelegalov> ; MVD Frantsii predstavil novye pravila dlya nelegalov [Elektronnyy resurs]. — Rezhim dostupa : <http://ru.rfi.fr/frantsiya/20121128-mvd-frantsii-predstavil-novye-pravila-dlya-nelegalov>.

5. Потемкина О. Европейская повестка дня по миграции” – новый поворот в иммиграционной политике ЕС? [Электронный ресурс] / О. Потемкина. — Режим доступа : <http://www.sov-europe.ru/2015/4/Potemkina3.pdf> ; Potemkina O. Yevropeyskaya povestka dnya po migratsii” – novyy povorot v immigratsionnoy politike YeS? [Elektronnyy resurs] / O. Potemkina. — Rezhim dostupa : <http://www.sov-europe.ru/2015/4/Potemkina3.pdf>

6. Правительство Франции одобрило проект новой иммиграционной реформы [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <http://ru.rfi.fr/frantsiya/20140723-pravitelstvo-frantsii-odobrilo-proekt-novoi-immigratsionnoi-reformy> ; Pravitelstvo Frantsii odobrilo proekt novoy immigratsionnoy reformy [Elektronnyy resurs]. — Rezhim dostupa : <http://ru.rfi.fr/frantsiya/20140723-pravitelstvo-frantsii-odobrilo-proekt-novoi-immigratsionnoi-reformy>.

7. Ромашова А. Г. Миграционная политика Франции как следствие социальных противоречий [Электронный ресурс] / А. Г. Ромашова. — Режим доступа : <http://ashpi.asu.ru/ic/?p=2292> ; Romashova A. G. Migratsionnaya politika Frantsii kak sledstvie sotsialnykh protivorechiy [Elektronnyy resurs] / A. G. Romashova. — Rezhim dostupa : <http://ashpi.asu.ru/ic/?p=2292>.

8. Стрельцова Я. Р. Интеграция иммигрантов во Франции: в чем особенность [Электронный ресурс] / Я. Р. Стрельцова. — Режим доступа : <http://www.lawinrussia.ru/blogs/redaktsiya-po/2011/06/01/integratsiya-immigrantov-vo-frantsii-v-chem-osobennost> ; Streltsova Ya. R. Integratsiya immigrantov vo Frantsii: v chem osobennost [Elektronnyy resurs] / Ya. R. Streltsova. — Rezhim dostupa : <http://www.lawinrussia.ru/blogs/redaktsiya-po/2011/06/01/integratsiya-immigrantov-vo-frantsii-v-chem-osobennost>.

9. Франция примет новый закон о статусе иностранцев [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <http://ru.rfi.fr/frantsiya/20150720-frantsiya-primet-novyi-zakon-dlya>

inostrantsev ; Frantsiya primet novyy zakon o statute inostrantsev [Elektronnyy resurs]. — Rezhim dostupa : <http://ru.rfi.fr/frantsiya/20150720-frantsiya-primet-novy-i-zakon-dlya-inostrantsev>.

10. Шмелева Н. В. Эволюция иммиграционной политики Франции на рубеже XX - XXI веков [Электронный ресурс] / Н. В. Шмелева. — Режим доступа : <http://www.dissercat.com/content/evolyutsiya-immigratsionnoi-politiki-frantsii-na-rubezhe-xx-xxi-vekov> ; Shmeleva N. V. Evolyutsiya immigratsionnoy politiki Frantsii na rubezhe XX - XXI vekov [Elektronnyy resurs] / N. V. Shmeleva. — Rezhim dostupa : <http://www.dissercat.com/content/evolyutsiya-immigratsionnoi-politiki-frantsii-na-rubezhe-xx-xxi-vekov>.

11. A European agenda on migration [Electronic resource]. — Mode of access : http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/background-information/docs/communication_on_the_european_agenda_on_migration_en.pdf.

12. Chronologie: histoire de l'immigration en dates [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.vie-publique.fr/politiques-publiques/politique-immigration/chronologie-immigration/>

13. Dossiers législatifs [Electronic resource]. — Mode of access : <https://www.legifrance.gouv.fr/affichLoiPubliee.do?idDocument=JORFDOLE000029287359&type=general&legislature=14>.

14. European Agenda on Migration [Electronic resource]. — Mode of access : http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/index_en.htm

15. European Union approves 2.4 billion euros funding for migration crisis [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.reuters.com/article/us-europe-migrants-funding-idUSKCN0QF15Z20150810>.

16. Figures at a Glance [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.unhcr.org/figures-at-a-glance.html>

17. La France à l'action face à la crise migratoire [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.gouvernement.fr/la-france-a-l-action-face-a-la-crise-migratoire-2817>

18. Le droit des étrangers et la réforme de l'asile [Electronic resource]. — Mode of access : <http://www.gouvernement.fr/action/le-droit-des-etrangers-et-la-reforme-de-l-asile>

19. Migrants : plus de 10 000 morts en Méditerranée depuis 2014, selon l'ONU [Electronic resource]. — Mode of access : http://www.lemonde.fr/international/article/2016/06/07/migrants-plus-de-10-000-morts-en-mediterranee-depuis-2014-selon-l-onu_4940967_3210.html

20. Migration flows – Europe [Electronic resource]. — Mode of access : <http://migration.iom.int/europe/>

21. Official Journal of the European Union treaty of lisbon [Electronic resource]. — Mode of access : <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX%3A12007L%2FTXT>

22. Population Statistics [Electronic resource]. — Mode of access : http://popstats.unhcr.org/en/asylum_seekers_monthly

23. Samuel H. Nicolas Sarkozy says immigrants must accept "your ancestors are the Gauls" [Electronic resource] / H. Samuel. — Mode of access : <http://www.telegraph.co.uk/news/2016/09/20/nicolas-sarkozy-says-immigrants-should-live-like-the-french/>

24. Théas A. Immigration : les dangers d'une loi irresponsable votée en catimini [Electronic resource] / A. Théas. — Mode of access : <http://www.lefigaro.fr/vox/politique/2016/02/19/31001-20160219ARTFIG00300-immigration-les-dangers-d-une-loi-irresponsable-votee-en-catimini.php>

Стаття надійшла до редакції 10.10.2016 р.

O. Gilchenko, O. Rabchevs'ka

CONTEMPORARY MIGRATION POLICY OF FRANCE

This article analyzed the current migration crisis in the EU and the role of France in its decision at national and European level. The problem is considered in the period 2012-2016, during his presidency, Francois Hollande. A brief overview of the main reasons, directions, and quantitative indicators of immigration flows in recent years. In this article for understand the foundations of modern migration policy of France respetuosa her problematic aspects of previous presidents J.Chirac and N. Sarkozy.

This article lists the main institutions of the French Republic responsible for the formation and implementation of migration policy. The focus of the study was on reviewing the process of formation of the legislative framework of migration policy of France since 2012, Analyzes the main normative legal acts which establish state controls over migration flows. Consider laws the simplification of the legalization of immigrants, establishing new procedures to review each request for asylum, the laws are designed to create more favorable conditions for skilled foreigners and the law on the rights of foreigners. Given the deep involvement of France in the European integration process, the formation of EU legislation in the area of migration policy in the context of solving the immigration crisis and the role of France in this process. Analyzed the "European agenda on migration" and defines the main medium - and long-term main directions of migration policy of the European Union.

The definition of the concept "integration of immigrants" and its level. The author examines the role of this policy for modern political development of France. This article analyzed approaches to integration of migrants policy the various forces of the modern French Republic.

Key words: *migration policy, immigration crisis, immigration laws, legalization of immigrants, integration of immigrants.*

УДК: 327.5(477)«2013/2016»(045)

I.M. Грідіна

ОСВІТЯНСЬКИЙ ФРОНТ ВІЙНИ НА СХОДІ УКРАЇНИ

Стаття присвячена функціонуванню системи вищої освіти на окупованих територіях Донецької і Луганської області у якості однієї з імітаційних ознак невизнаних республік. Аналізуються умови, за яких вища освіта у тимчасово окупованих районах Донецької та Луганської області перетворилась на інструмент гібридної війни РФ проти України, використовуючись з метою деформації соціально-політичної структури, послаблення та руйнації відповідних світоглядних і регулятивних цінностей і норм в окупованому регіоні, ментального відриву його від решти України.

Ключові слова: *національна безпека, гібридна війна, вища освіта, тимчасово окуповані території, Донецька область, Луганська область, Схід України.*

Однією з важливих складових національної безпеки держави є освітянська сфера. Реформування освіти, яке відбувається в Україні, досвід в цьому провідних країн світу [23] підтверджують гостру необхідність опікуватися проблемами освітянської галузі на всіх без виключення рівнях державної влади при безпосередній участі небайдужої громадськості [11]. Особливої гостроти це питання набуває в умовах, коли РФ веде проти України повномасштабну гібридну війну та пряму воєнну агресію на Сході країни, усіма засобами намагаючись розколоти українське суспільство, принижуючи